

Het gericht Gods met een zondaar in Christus

Komt dan en laat ons tezamen richten, zegt de Heere; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol. Jesaja 1 : 18.

De Heere spreekt hier tot een weerspanning en opstandig volk, dat van zichzelf dacht ver gevorderd te zijn in de godsdienst, op grond van uitwendige dingen. Maar de Heere, Die het welzijn van Zijn volk bedoelt, besluit om dat volk tot Zich te trekken, of anders hun bekend te maken dat zij niet te verontschuldigen zijn.

In de voorafgaande verzen heeft de Heere hen aangesproken, ziende dat zij enige reformatie door uitwendige ceremoniën in hun leven hadden ingevoerd, en heeft tot hen gezegd, dat het niets dan leugens waren. Omdat zij vertrouwden op hun uitwendige dienst, kon het in de hemel niet passeren, daar hun werk ongenoegzaam en onoprecht was, waarom Hij zowel hun wandel als hun godsdienst een leugen noemt.

Nadat Hij hen hiervan overtuigd heeft, stelt Hij hun de ware en levende Weg voor, welke was, dat zij Christus moesten aannemen tot hun Profeet, Priester en Koning met Zijn gerechtigheid en heiligheid. Hij maakt hun bekend, dat, hoewel God en zij eerst vreemdelingen voor elkander waren, zij in Christus tot een nauwe gemeenschap met Hem konden worden toegelaten.

„Komt dan en laat ons tezamen richten, zegt de Heere; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.” En wat u ook mag inbrengen tegen uw welzijn, Ik zal het beantwoorden als u wilt komen en ge u wilt onderwerpen aan dit rechtsgeding. Komt, en Ik zal uw zonden wegnemen. En in het zestiende vers zegt Hij: „Wast u, reinigt u, doet de boosheid uwer handelingen van voor Mijn ogen weg, laat af van kwaad te doen.”

Wij vinden in de tekst vele redenen om de zaak op hen aan te dringen.

De eerste reden is: „Komt en laat ons tezamen richten.” Indien u het doen wilt, dan zal Ik u tot een nauwe gemeenschap met Mij toelaten.

De tweede reden is: Indien u wilt komen en wilt gebruik maken van de Fontein of het geneesmiddel, dat Ik u heb voorgesteld, komt dan want Ik ben genegen met u te richten in de weg van het evangelie.

De derde reden is: Als u wilt komen en wilt gebruik maken van de fontein, laat dan uw toestand zijn wat zij wil, er zal geen gedachtenis van zijn: „Al waren uw

zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.”

- I. Het eerste woord is: „Komt.”
- II. Het tweede woord is: „Laat ons tezamen richten.”
- III. Het derde is: „Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw.”
- IV. Bovendien is daar het gezag met hetwelk deze woorden zijn gegeven: „Alzo zegt de Heere.” En deze laatste reden wordt tweemaal, in verschillende woorden gegeven, om al tegenwerpingen neer te slaan.

Wij gaan nu over tot de verklaring van de woorden.

I.

De eerste reden is: „Komt dan.” Het woord komen komt in verschillende betekenissen in de Schrift voor.

1. „Te komen” betekent soms, *te verschijnen*. God kwam van Theman, en de Heilige van de Berg Paran,” Hab. 3 : 3. Daar wordt komen genomen voor verschijnen.
2. Soms wordt „komen” genomen voor *geloven*. „Die tot Mij komt zal geenszins hongeren,” Joh. 6 : 35. Tot Hém komen betekent in Mij geloven.
3. Soms betekent „komen” in Gods Woord, *het gaan van de ene plaats naar een andere*. In deze zin betekent het uit te gaan uit een toestand van verval tot reformatie. In deze betekenis kan het in de tekstwoorden genomen worden.
4. „Komen” kan ook genomen worden voor *een geestelijk samenkomen*. „En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot de berg des Heeren,” Jesaja 2 : 3. Dat is: komt, laten wij tot geestelijke gemeenschap samenkomen, in de dienst des Heeren.

Wij zeggen dat al deze betekenissen in de tekst vervat zijn, in het woord: „Komt dan.”

Wij zullen deze vier betekenissen overbrengen.

1ste. De eerste betekenis was, *te verschijnen*. In de voorafgaande woorden had Hij hun een fontein aangewezen, en had hen aangeraden te komen, en er gebruik van te maken, en dan zou alles wel zijn. „Komt” zegt Hij, „toon Mij uw gedaante, doe Mij uw stem horen, want uw stem is zoet en uw gedaante is liefelijk.”

2de. Het woord „komen” mag worden genomen voor *geloven*. God zegt: „U bent in al opzichten schuldig, maar als u wilt komen en naar Mijn raad wilt luisteren, en u aan Mij wilt onderwerpen, dan zal Ik u geloof geven in Mijn Zoon, en u zult het leven hebben.”

3de. Het betekent *van de ene plaats tot een andere te komen*. Zo drukt het uit een beginsel van heiligmaking. God zegt: Indien u tot deze fontein komt en er gebruik van maakt, dan zal Ik heiligheid voor u bezorgen. „Nu bent u rein, om het woord dat Ik tot u gesproken heb.” Door welk woord? Door dat woord, dat Hij tot hen gesproken had en dat zij hadden geloofd. Hij zegt: Komt, en u zult gereinigd worden. „Ik zal rein water op u sprengen en u zult rein zijn.”

4de. De woorden: „Komt dan,” moeten hier voornamelijk genomen worden voor een *geestelijke en hemelse vereniging*. Hij zegt: „U staat schuldig, en u kunt

niet gereinigd worden, dan in de Fontein. Als u wilt komen, hoewel u slechts vreemdelingen en zonder bescherming zijt, en hoewel Ik u niet aanzag met een oog van genade, toch wil Ik u toestaan nabij Mij te komen, en Ik wil acht op u geven en uw geval en toestand aanzien.” Er is een tweeërlei komen.

1. Er is een komen op grond van een gebod, en zo durft de mens niets te doen dan alleen wat geboden is. Het gebod dringt, en zo moet het schepsel gehoorzamen. Dikwijls acht de mens het gebod van God onredelijk, zoals in het voorbeeld in onze tekstwoorden, dat mensen als zij moeten komen en geloven. Doch het bevel komt tot hen, en daarom hebben zij enig besef dat het noodzakelijk is te komen.

2. Maar er is ook een ander soort van komen, en dat is niet zozeer uit gehoorzaamheid aan het gebod, als wel uit liefde tot God. Zulk komen tot God is voor de mens meer een *voorrecht* dan een plicht. Wanneer de mens tot God komt als tot een Wetgever en op grond van het bevel, dan gaat het over zijn plicht. Maar wanneer iemand komt uit liefde, op een vriendelijke nodiging, dan wordt het meer een voorrecht dan een plicht.

II.

Wij komen nu tot een uiteenzetting van de tweede reden, waarom de zaak op het volk aangedrongen wordt. Dit is de zaak: „Komt dan en laat ons tezamen richten.” God zegt als het ware: Laten wij vriendelijk onderhandelen over hetgeen uw welzijn betreft. Ik wil nu met u spreken op voorwaarden die Ik u niet eerder heb voorgesteld.

Er zijn verscheiden soorten richtzaken tussen God en de ziel.

1. Er is een richten tussen hen *overeenkomstig de wet*. Soms verschijnt de Heere als de Wetgever, als een rechtvaardig en heilig God aan de zondaar, en stelt al zijn ongerechtigheden voor hem. Nu, dit richten naar de wet heeft plaats op grond van het verbond der werken. Dit is één uitspraak: „Vervloekt is hij die niet blijft in al hetgeen geschreven staat in het boek der wet, om dat te doen.” Wanneer God dit woord tot de mens spreekt, dan volgt voor hem het vonnis: „Gaat weg van Mij, al gij werkers der ongerechtigheid.” Nu in deze handeling is aan de mens niets overgelaten om te werken, dan zijn eigen kracht. Ook kunnen zij in dit gericht niet gered worden op berouw, maar de mens is vervloekt wegens de kleinste zonde als zijnde een verbreking van de wet.

2. Een tweede onderhandeling is een *evangelie-gericht*. Daarin spreekt God met de mens, alleen om zijn twijfel weg te nemen. Daar richt Hij met de ziel overeenkomstig de voorwaarden van het Nieuwe Verbond, en daarin wordt een aangename weg aangewezen, waarin de mens ten volle bevredigd mag worden.

3. Er is een richten hetwelk, in zekere zin, een *wet-evangelie* gericht kan genoemd worden. Het begint in de geest van dienstbaarheid en vrees, maar eindigt in het evangelie. In dit gericht roept de Heere een opstandeling om rekenschap af te leggen. Hier wordt de zondaar overtuigd dat hij alles verbeurd heeft, en hij krijgt er besef van, dat hij geen recht heeft op zoveel als een maaltijd of een lepel, maar dat hij alles wat hij bezit van God steelt, als

hebbende geen enkel recht daartoe. Nu, na dit alles hoort de veroordeelde een oude wet, welke gemaakt werd tijdens de regering van Koning Jezus, en daarin wordt gevonden, dat indien iemand, hetzij in eigen persoon of in de persoon van een ander, ten volle kan voldoen, hij vrij zal zijn. Daarop wordt een schuldbekentenis opgemaakt, en de schuldige aanvaardt ze, en betuigt dat hij begeert dat Christus zal intreden, en hem weer in vriendschap met God zal stellen. Hierop treedt Christus als Middelaar in, en houdt Zijn pleidooi. Hij overtuigt de zondaar, en zegt: „Gij hebt God grotelijks beledigd, maar uw zonde zal worden weggenomen.” En dan neemt Hij uit Gods eigen schathuis zoveel als God ten volle bevredigt, waarop de belofte te voorschijn komt: „Al wat Mij de Vader geeft zal tot Mij komen, en die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen.” En deze belofte: „Die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet.” Nu, dit mogen wij een wet- evangeliegericht noemen.

4. Er is een vierde weg van richten, waarin de Heere Zijn volk aanspreekt door *kastijding*. In deze wijze van richten wordt Hij gezegd met Zijn volk *te twisten*, zoals u op onderscheidene plaatsen in de Schrift vindt uitgedrukt. Dit richten is een evangeliehandeling, in die zin, dat het een artikel is in het Verbond der genade, waarin bepaald is dat God Zijn volk zal afroepen van verkeerde wegen. „Indien Mijn kinderen Mijn wet verlaten en in Mijn rechten niet wandelen, zo zal Ik hun overtreding met de roede bezoeken, en hun ongerechtigheden met plagen. Maar Mijn goedertierenheid zal Ik van hem niet wegnemen, en in Mijn getrouwheid niet feilen.” Psalm 89. Als zij afwijken kunnen zij niet aan slagen ontkomen. Dit is een bepaling van het Nieuwe Verbond. Maar rechterlijk, of om voldoening te verkrijgen, kon Hij zo alleen richten met Christus. Wanneer Hij ziet, dat Zijn volk slagen nodig heeft, moet Hij ze kastijden, maar niet om voldoening van hen te verkrijgen maar Hij kastijdt ze tot hun nut. „Wij weten, dat dengenen die God liefhebben, al dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen die naar Zijn voornemen geroepen zijn,” Rom. 8 : 28. Hoewel het niet goed schijnt voor het tegenwoordige, toch zal het in hun verdere loop hun ten goede zijn, zoals de Schrift zegt: „Alle kastijding, als die tegenwoordig is, schijnt geen zaak van vreugde maar van droefheid te zijn.” De apostel voegt er aan toe: „Deze kastijdt ons tot ons nut, opdat wij Zijner heiligheid zouden deelachtig worden.” Hebr. 12 : 10.

Nu, er zijn ook onderhandelingen tussen God en de mens, waarbij het schepsel pleit op redenen uit God Zelf genomen, zoals Mozes en Jeremia deden. De laatste zegt: „Waarom zoudt Gij zijn als een versaagd man, als een held die niet kan verlossen? Gij zijt toch in het midden van ons, o Heere! en wij zijn naar Uw naam genoemd; verlaat ons niet,” Jer. 14 : 9.

Soms spreekt de mens vanuit zijn eigen oprechtheid. „O Gij mijn God! verlos Uw knecht die op u vertrouwt,” Psalm 86 : 2. Job zegt: „Och of ik wist dat ik Hem vinden zou! Ik zou tot Zijn stoel komen; ik zou het recht voor Zijn aangezicht ordelijk voorstellen en mijn mond zou ik met verdedigingen vervullen,” Job 23 : 3, 4. Daar mag de oprechte met God pleiten. „Ik zou mij in eeuwigheid van mijn Rechter vrij maken.” Wanneer de oprechten met God pleiten, mogen zij redenen

nemen uit hetgeen zij reeds van Hem ontvangen hebben.

Het richten, hetwelk wij in onze tekst vinden is een *evangelisch richten*. „Komt dan,” zegt Hij, en Ik zal met u spreken in een evangelische weg; Ik zal al uw twijfel beantwoorden, en laat de Middelaar Rechter zijn van allen.”

III.

De derde zaak was: „Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.” Hun bezwaar was: „Waarom zouden wij pleiten, wij kunnen niets anders zien dan de dood.” Maar God zegt: „Nee, al waren uw zonden als scharlaken, al waren zij dubbel dik gekleurd, toch zullen zij worden uitgewist.” Maar wat wil Hij zeggen met: „zij zullen wit worden?” Wel, Hij maakt ze alsof zij nooit gedaan waren. „Want indien u eens wilt buigen,” zegt Hij, „en komen tot de Fontein, dan zult u verlost worden van de besmetting der zonde.” Ja, als u tot Jezus Christus wilt komen zo zal Hij u heiligen, en u zult meer en meer geheiligd worden, totdat u eens volmaakt heilig zult zijn.

IV.

Het gezag waarmee dit gezegd wordt, vinden wij in de woorden: „Alzo zegt de Heere.” Onderwerp u, en Ik zal bedaard met u spreken, en al uw bezwaren wegnemen.” En als waarborg voor u zult u het woord van Jehovah hebben, Die vrij en volmaakt is in en van Zichzelf. Ik zal met Mijn naam Jehovah bekend zijn. Daarom, hoewel Hij eerst had gezegd dat Hij geen weg wist met hun offers, zegt Hij evenwel in het zestiende vers: „Wast u, reinigt u,” maar Hij geeft in de tekst Zijn woord en Zijn eigen grote naam als zekerheid van hun reiniging.

Nu, indien u op het bevel en op de noodzaak let, zult u daarin de volgende leerstelling vinden.

I. Lering. *Op voorwaarde dat enig gruwelijk zondaar zijn weg en zichzelf aan God wil onderwerpen, die mag vrijmoedig komen en zal toegang tot Hem hebben.* „Laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwade geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water.” En: „In Dewelke wij hebben de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen, door het geloof aan Hem.” En deze woorden: „Op welke ook u medegebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest.”

Indien enig zondaar, hoe groot zijn schuld ook is, zich aan Hem onderwerpt, dan mag hij met vrijmoedigheid komen en toegang tot God ontvangen.

De reden daarvan is: Indien eens de ziel komt en zich aan God onderwerpt, dan verkrijgt hij volledig recht en aanspraak op de hemelse erfenis. Wij bevestigen dit met deze woorden: „Maar u bent gekomen tot de berg Sion en de stad des levenden Gods, tot het hemelse Jeruzalem en de vele duizenden der engelen, tot de algemene vergadering, en de gemeente der eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God de Rechter over allen, en de geesten der volmaakte rechtvaardigen.” Zij ontvangen een nieuwe naam en de witte keursteen. Nu is de middelmuur des afscheidsels gebroken. Wanneer de zondaar zijn schuld belijdt, en zich daaronder vernedert, dan mag hij met vrijmoedigheid toegaan. „Indien wij

onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve en ons reinige van al ongerechtigheid," 1 Joh. 1 : 9. Zo wordt de ziel een bruid voor des Konings Zoon, en behoort Zijn schoondochter dan niet vertrouwelijk tot Hem te komen?

De werkelijke genieting van deze toegang tot God openbaart zich door evangelieheiligheid. „Indien wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben en wij in de duisternis wandelen, zo liegen wij en doen de waarheid niet. Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus Zijn Zoon reinigt ons van al zonde." Nogmaals, wij hebben toegang tot Hem omdat wij door de deur zijn binnengegaan. „Ik ben de deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden, en hij zal ingaan en uitgaan, en weide vinden," Joh. 10 : 9.

Van deze leer willen wij gebruik maken om dezulken te bemoedigen, die tevreden zijn met het aannemen van Christus als hun Profeet, Priester en Koning, en toch niet vrij met Hem durven zijn. Maar ik zeg u, dat indien u gewillig bent u aan Hem over te geven, u vrijmoedig tot Hem mag komen. Maar zij allen, die zich niet aan God willen onderwerpen, en hun wapens van opstand niet willen neerleggen, zijn hoogmoedige opstandelingen, en God kent de verhevene van verre. En alles wat zij ontvangen, geeft God hun als iemand die aan een hond een been toewerpt.

Indien u mij vraagt: *Op welke gronden mogen zij die zich aan Christus hebben overgegeven, met vertrouwen tot God komen?*

Dan antwoord ik:

1ste. U mag komen en aan God vertellen alles waarover u bezwaard zijt, zowel uw zonden als het oordeel. U mag komen en Hem de grootste zonde die u ooit deed, vertellen. Zeg het met uw hart, indien uw mond ze niet durft uitspreken. De zonde is dikwijls zo afschuwelijk, dat de zondaar ze niet onder woorden durft te brengen. En toch mag u aan Hem vertellen, wat u aan geen levend schepsel durft vertellen, want Hij is de beste geheimschrijver die ooit iemand had.

2de. Wat u ooit nodig hebt, u mag het in en door Christus verkrijgen en aannemen, ja alles wat uw zielen goed kan doen.

3de. U mag vertrouwend tot God komen om Zijn wil of Zijn voornemen te weten, in zover als zulke kennis u zal opwekken om Zijn lof te vertellen. U mag zeggen: „Wilt U mij laten weten, Heere, wat u wilt dat ik doen zal in dit geval, en wat Uw mening is?" God staat u toe vertrouwelijk met Hem te zijn, voor zover het u zal versterken in uw plicht om Hem te eren. „Komt dan en laat ons tezamen richten." Zo staat God hun toe op een vreedzame wijze te komen en over de zaak met Hem te onderhandelen. En Hij zegt: „U zult voldaan worden betreffende al uw twijfelingen."

II. Lering. *Indien eens arme zondaars gewillig zijn zich aan Christus over te geven, dan is Hij gewillig te komen en met hen op een vreedzame wijze te spreken.* U kunt dit vinden in verscheiden schriftuurplaatsen.

Wij leiden deze leer af uit de Heilige Schrift, waarin wij vinden dat de Heere gewoon is met Zijn volk te spreken.

1ste. Wij vinden in de Schrift dat des Heeren dienaren soms met Hem

spreken over Zijn Goddelijke handelingen met mensen.

2de. Wij vinden dat de Heere met hen spreekt, opdat zij hun instemming zullen betuigen met hetgeen Hij doet.

1ste. Het eerste betreft het spreken van de mens met God over Zijn handelingen met Zijn schepselen. „Gij zoudt rechtvaardig zijn, o Heere! wanneer ik tegen U zou twisten; ik zal nochtans van Uw oordelen met U spreken. Waarom is der goddelozen weg voorspoedig, waarom hebben zij rust, allen die trouwelooslijk trouweloosheid bedrijven?” Jer. 12 : 1. De profeet zegt hier: Voor dat ik begin wil ik mijn vertrouwen in U uitspreken, want U bent rechtvaardig, Heere! Maar, zegt hij, er is in mijn hart iets betreffende Uw handelingen, en ik zou daar omtrent gaarne voldaan worden. Zoals omtrent deze vraag: Waarom is de weg der goddelozen voorspoedig? Hier spreekt de dienaar des Heeren met Hem over Zijn handelwijze, maar tegelijkertijd erkent hij dat alles wat God doet rechtvaardig is.

Toen de Heere op het punt stond Sodom te verdelgen, zegt Hij het aan Abraham, die daartegen enige afkeer in zijn hart had. Hij zegt: „Zult u ook de rechtvaardige met de goddeloze ombrengen? Verre zij het van U! zou de Rechter der gan9e aarde geen recht doen?” Maar de Heere antwoordde hem, en zeide: Ik zal u tevreden stellen, en daarop verklaart Hij hem op welke wijze Hij met Sodom zou handelen.

Soms spreken zij met God over Zijn handelingen met henzelf, wanneer de weg Gods met hen niet duidelijk voorhen is en zij in twijfel verkeren. Dan zeggen zij wel eens: „Heere, indien het niet zo is, dat ik het werk Gods in mij heb, vanwaar dan al mijn strijd? Indien u lust had gehad mij te doden, zou U dan het offer van mijn hand aangenomen hebben?”

Op een andere tijd is er een spreken met God over des mensen plicht. De mens is in verlegenheid omtrent hetgeen hij doen moet en kan niet voort, zolang hij des Heeren gedachten niet weet. „Heere, laat mij weten wat u wilt dat ik zal doen onder dit of dat kruis dat op mij gevallen is.” Iets daarvan is uitgedrukt in de woorden: „Heere, waarom doet u ons van Uwe wegen dwalen, waarom verstokt u ons hart dat wij U niet vrezen?” Heere, mogen wij weten waarom u dit en dat over ons hebt doen komen?

2de. Wij mogen zeggen, dat het de mens is toegestaan met God te onderhandelen, en waarom?

(1.) Omdat het een van de voorrechten van Zijn volk is, het met God eens te zijn. God zoekt om hun instemming met hetgeen Hij voornemens is te doen.

(2.) Ook omdat het Zijn eer en hun plicht betreft. Wanneer zij Gods gedachten niet weten, dan is het geoorloofd dat zij met Hem spreken en pleiten, opdat zij licht mogen ontvangen en hun eigen plicht mogen weten onder Gods handelingen met hen.

Wij mogen van deze leer dit gebruik maken, dat wij tot Christus hebben te vluchten en hebben te pleiten om voldoening in alles wat Gods eer en onze eigen plicht betreft. Wanneer u meent te zullen bezwijken, omdat u des Heeren gedachten in een of andere zaak niet kunt zien, zo mag u komen en pleiten of het u bekend gemaakt mag worden.

Maar gij, die nooit tot Christus bent gevloeden, u zult nooit tevreden zijn over des Heeren weg. Het is maar al te zeer bekend, dat de natuurlijke mens gereed is God in zijn hart te vloeken, omdat hij niet tevreden kan zijn met Zijn weg. Maar de ongerechtigheid zal de mond des goddelozen stoppen.

Maar aan u die vliedt tot de Fontein, zal Hij Zijn verbond bekend maken. Dat wil zeggen, Hij zal u Zijn verbond doen lezen in ervaringen die er niet op lijken.

De volgende zaak in de tekst is de rechtvaardiging des zondaars, in het wegnemen van zijn ongerechtigheid. „Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.” Wij zullen hieruit een derde leerstelling trekken.

III. Lering. *De allersnoodste zondaar die tot Christus komt is welkom, en zal verlost worden van de schuld der zonde.* Christus zegt: „Die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen,” Joh. 6 : 37.

De grondslag van deze lering is, dat de ziel, die zich eens aan Christus heeft overgegeven, om zo te spreken, niets meer schuldig is aan God. Hij is geen schuldenaar meer, hij is volkomen gerechtvaardigd. God gedenkt zijner zonden niet meer, wanneer eens de gerechtigheid van Christus hem is toegerekend, daar een iegelijk die Hem zaligmakend kent, volkomen gerechtvaardigd is, door „Zijn bloed, hetwelk reinigt van al zonden.”

Gebruik.

Tot gebruik van deze leer, willen wij opmerken, dat zij te berispen zijn, die het getuigenis Gods in hun binnenste hebben en die gewillig zijn zich aan Hem te onderwerpen, en nochtans gedachten in hun hart hebben, wat van hen worden zal wegens zulke en zulke zonden. Maar de Heere zegt in de tekstwoorden: „Al waren uw zonden als scharlaken, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen wit worden als sneeuw.” Zonden die bedreven zijn tegen licht, zonden die bedreven zijn tegen een beschuldigende consciëntie, zijn zonden die dubbelrood gekleurd zijn, en toch zullen zij weggedaan worden.

Zonden bedreven tegen liefde, zelfs tegen veel goedertierenheid Gods, zijn zonden zo rood als scharlaken. Zonden begaan tegen beloften, zonden die vroeger gedane beloften tot een leugen maken, gelijk als zovele gebroken ketens om uw nek, zijn zonden zo rood als scharlaken. Zulke zonden bedreven na Avondmaalstijden; zonden waar u wederom ingestort bent nadat u er dikwijls van overtuigd bent geworden; zonden na vastendagen, toen u gewaarschuwd bent door hen die niet schuldig wensten te zijn aan uw bloed; zonden tegen verbondsverplichtingen, zonden tegen de belijdenis, al deze zonden zijn van een scharlaken kleur en zo rood als karmozijn. Maar ik zeg u: aangenomen dat u uw zonden bedreven hebt na het Avondmaal, na vasten, na bezweren van het verbond, indien u bukt en gewillig bent dat Christus in u regeert, dan zal de Heere u reinigen en u zo wit maken als sneeuw of als wol.

Maar u zegt: *Indien ik heden rein ben, morgen zal ik weder onrein zijn.*

Antwoord. De tekst zegt, dat het God is, Die Israël heiligt.

Dit leidt ons tot de vierde leerstelling.

IV. Lering. *De meest onreine zondaar die zich aan Christus overgeeft, en tot de geopende fontein komt, zal een oprechte heilige worden.* Weet u niet dat de onrechtvaardige het koninkrijk Gods niet zal beërven. Geen afgodendienaars, noch overspelers, noch gierigaards zullen binnenkomen, en dit waart gij sommigen. „Maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd in de Naam van de Heere Jezus en door de Geest onzes Gods.”

Kom dan tot Hem, en Hij zal u heiligen. Hij wil u heilig maken. Wij zullen u enkele redenen noemen.

(1.) Als ge u aan Christus overgeeft, dan heeft Hij op Zich genomen u heilig te maken. „En de God des vredes heilige u geheel en al.” „Hij die u roept is getrouw, Die het ook doen zal.”

(2.) De ziel die nu bij God is thuisgekomen verkeert onder tuchtiging omdat hij Hem zo lang heeft gewantrouwd. Daarom is hij zeer bevreesd weer in zonde te vallen, en God weder tot toorn te verwekken door Hem te verbitteren.

(3.) Een derde reden is, dat hij ver van God heeft geleefd, en in des duivels dienst is geweest. De listen van die vijand zijn hem niet onbekend, en daarom doet hij alles wat hij kan om ze te ontlopen. Maar wij wensen niet dat iemand hieruit aanleiding zou nemen om ver van God af te wijken, om daardoor te beter de listige streken van de duivel te leren kennen. Daarom onderwerp uzelf aan God, en u zult gereinigd en geheiligd worden, en Hij zal u heilig maken.

Maar, als u zegt: Ik zou mij gaarne onderwerpen indien ik wist dat ik er beter van zou worden.

Dan zeg ik u: Er is een gebod, en er is een woord dat zegt: „Dit is Zijn gebod, dat wij geloven in de Naam Zijns Zoons Jezus Christus,” 1 Joh. 3 : 23. Hier is een gebod, en u bent vervloekt als u het niet gehoorzaamt. „Die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die de Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem,” Joh. 3 : 36. Er is niets in u, waaruit u vrijheid mag nemen, een geboden plicht te verwerpen.

Maar indien u zegt: „Ik zou mij aan Hem overgeven als ik maar wist dat Hij mij, of dezulken als ik ben, wil aannemen.”

Antwoord. O, gruwelijke godslastering, te zeggen dat u zou willen, maar Hij niet wilde. Te zeggen, dat uw onbetekenende liefde, Zijn oneindige liefde te boven gaat! Weet u niet dat Hij ons heeft uitverkoren vóór wij Hem uitverkoren? Hij had ons lief vóór wij Hem liefhadden. Door Zijn liefde is de ongerechtigheid van velen weggenomen, ja van velen die onwillig waren om ten hemel te gaan. Hel, duivels en mensen hebben Zijn liefde op de proef gesteld, maar zij hebben er nooit een deuk of barst in kunnen vinden.

Nu, om al uw twijfel weg te nemen, heeft Hij de uitdrukking verdubbeld. „Want de mond des Heeren heeft het gesproken.” Om u gerust te stellen gebruikt Hij twee verschillende uitdrukkingen van dezelfde betekenis, waaruit wij kunnen zien dat het de Heere behaagt de tegenwerpingen van Sion te beantwoorden met onderscheiden uitdrukkingen voor één twijfel. En Hij doet dat om deze reden, dat de mens onnozelen is en de duivel listig. De duivel kiest verschillende wegen om de

mens in de waan te brengen dat er nieuwe twijfelingen opkomen, welke werkelijk niets anders zijn dan het oude wantrouwen. Hij zegt: „Hoe bewijst u dat u in het nieuwe verbond bent?”

Daarop antwoordt gij: „Ik ben niet afkerig van onderwijs, maar ik heb de waarheid en hen die er mij in onderwijzen, lief. Ik ga niet met zondaars mee, wanneer zij tot de zonde lopen, en daarom ben ik in het verbond.”

Kort daarop zal hij terugkomen en zeggen: „Hoe weet u dat u geroepen zijt?”

Omdat,” zegt u, „mijn oren geopend zijn om het Woord te horen, en ik heb het meer lief dan tevoren, en het doet mij nu dikwijls meer goed.”

Op een andere tijd zegt hij: „Hoe weet u dat God uw Vader is?”

U antwoordt: „Omdat ik mijn eten en drinken en alles uit Zijn hand ontvang.”

Daarna komt hij terug en zegt: „Hoe weet u dat er ware genade in u is?” en zo maar voort, de ene twijfel na de andere, zo lang als hij kans ziet de arme ziel achterdochtig jegens God te maken. Toch zijn al deze twijfelingen een en dezelfde in wezen. En daarom gebruikt de Heere verschillende uitdrukkingen, welke een en dezelfde in wezen zijn, om al twijfelingen en vrezes van Zijn volk te beantwoorden.

Ook van deze leer willen wij een goed gebruik maken. Denk veel over des duivels listen, en over Gods goedheid jegens u, daar Hij zoveel moeite neemt om uw bezwaren te beantwoorden. Overdenk veel uw eigen dwaasheid. Hoewel God ze u vergeven heeft, vergeef ze uzelf nooit. Tot uw verzekering hebt u deze woorden: „Zo zegt de Heere.” Dit is de grootste zekerheid die Sions kinderen in de wereld kunnen hebben, en het is de enige verzekering die de ziel kan gerust stellen. Want u mag zoveel als u wilt tot uw ziel spreken, indien u het niet bewijst met: „Alzo spreekt de Heere,” dan zal uw ziel het niet geloven. En buitendien, deze verzekering of deze weg tot verzekering, houdt God in vele opzichten met Zijn volk, omdat zij ten opzichte van hun zaligheid of de gronden van hun zaligheid van Hem afhankelijk zijn. Afhankelijkheid van God is een voornaam deel van onze plicht.

Om te besluiten, indien wij slechts het woord van een mens tot onze verzekering hadden, zouden wij dan niet bevreesd zijn zo iemand te beledigen? Hoe veel meer behoren wij dan bevreesd te zijn om de Heere te beledigen, Wiens Woord wij hebben tot onze verzekering. Deze verzekering zal hen die geloven voortdurend doen zoeken om God te eren. „Komt dan en laat ons tezamen richten, zegt de Heere; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.” Amen.

William Guthrie